

vate, borgerlige og kommunale Frihed, som de have nu i dette Øjeblik, og endvidere, at de ifald Lovgivningen skulde blive forandret af det amerikanske Senat, ikke ville blive ugunstigere stillede, end de ere nu. Og dernæst nærer, i alt Fald jeg, ikke Spor af Tyvyl om, at de i alle Maader ville være bedre tjente med at komme ind under en human og frisindet Lovgivning som de nordamerikanske Fristaters; og at de der absolut ville faa det bedre, end de have haft det hidtil, — og hidtil have de jo ikke haft det særlig godt.

Foruden disse Betragtninger, som jeg her har gjort gældende, navnlig den, at baade Hensynet til den danske Stats Interesse og Hensynet til Øernes Interesse gør Traktatens Vedtagelse ønskelig, har jeg ogsaa en anden Grund til at anbefale Forslaget. Det forekommer mig, at Hensynet til den fremmede Magt kræver, at vi godkende Traktaten. Det er Gang efter Gang tidligere foreholdt os, at man ønskede at kende Rigsdagens Stilling til Traktaten, forinden den blev underskrevet. Derfor har man forhørt sig hos begge Tings Finansudvalg. Man ønskede det, fordi vi, naar Traktaten en Gang var underskrevet og godkendt af det amerikanske Senat, vanskelig kunde komme bort fra den. Jeg har altid erkendt, at denne Betragtning havde ikke saa lidt paa sig, og jeg erkender det i dette Øjeblik. Jeg kan ikke skønne, at det er rigtigt, at forskellige Regeringer Gang efter Gang pleje Forhandlinger med en fremmed Stat om en saadan Traktat, og at saa vi, naar den endelig er underskrevet og godkendt af Senatet, slaar den i Stykker. Jeg finder det ikke ganske stemmende med, hvad der er sømmeligt over for den fremmede Nation. Ogsaa af denne Grund vil jeg indtrængende opfordre til Traktatens Godkendelse. Jeg vil udtale et Ønske og et Haab om, at Afstemningen, der jo som sagt ikke skal foregaa i Dag, men først senere, maa foregaa saaledes, at dette Spørgsmaal dermed bliver endelig afgjort paa den Maade, at Øerne komme derhen, hvor der alene kan ventes Lykke og Velvære for dem, derhen, hvor jeg skønner, at den eneste Redning for dem er, nemlig ind under Nordamerika.

Ahlefheldt-Laurvig: Naar jeg har bedt om Ordet, er det ikke, fordi jeg er saa naiv at tro, at mine Udtalelser ville gøre Indtryk paa ærede Medlemmer, saaledes at nogen kom til at dele min Mening, som ikke delte den i Forvejen. Efter det

Bundtmagerloftprincip, om jeg maa kalde det saa, som vi efterhaanden ere komne ind paa, er det jo ganske sikkert, at inden vi komme her ind i Salen, have vi næsten allesammen afgjort, hvad vi ville stemme for. Jeg beklager det ikke. Jeg tror tværtimod efter mine Principper, at det er heldigt. — Jeg er nu en Gang ikke nogen stor Ynder af Parlamentarisme. Det har medført den store Fordel, at vi have haft Ministre her i Landet, der aldrig have aabnet deres Mund i politisk Retning, og at vi have haft parlamentariske Førere, som, saa længe de have været Førere, have kunnet undlade at aabne deres Mund som Politikere. Jeg tror, at det er en Fordel. Men derfor nytte de Taler, vi holde her i Salen, heller ikke meget. Naar jeg har bedt om Ordet ved denne Lejlighed, er det da ogsaa kun for at fremkomme med en Udtalelse angaaende min — og jeg kan tilføje mine politiske Meningsfællers. — Anskuelse om denne Sag. Den er aldeles den samme, som den har været. Det er min og mine Partifællers Overbevisning, at Kongeriget Danmark og Øerne i Vestindien staa sig bedre og bedst, naar de sidstnævnte blive afstaaede til Amerika. Jeg skal her indskyde den lille Bemærkning, at hele denne Sag har været mig saa utiltalende, jeg kan sige saa usmagelig som vel muligt lige fra Begyndelsen til Slutningen. Naar jeg siger Begyndelsen, mener jeg ikke dermed den allerførste Begyndelse. Tværtimod, jeg er fuldkommen enig med de Ministerier, som fra Begyndelsen af rolig udtalte, at de troede, at det var det heldigste, at Øerne bleve afstaaede, og henvendte sig til den amerikanske Regering derom. Men den egentlige Indledning til det nærværende Forslag har altid været mig imod. Det var mig i særdeles høj Grad imod, at vi af den Grund skulde have Komiteer, der skulde opildne Stemningen her i Landet for Øernes Afstaaelse. Det var mig imod, at vi den Gang skulde bruge Agenter og Underagenter, hvem det blev lovet — det er i alt Fald blevet sagt mig — at de skulde have Procenter og andre Ting for at irre for Sagen, og som maatte have Penge, der i Amerika skulde benyttes — jeg ved ikke, hvad de sagde, de skulde benyttes til, men i alt Fald til at opmuntre Stemningen i Amerika for at overtage Øerne. I det hele taget har hele denne Bevægelse fra Begyndelsen af været mig saa lidet tiltalende som muligt. Noget lignende kan jeg sige om Udviklingen. Vi vide alle, at der har været en Agitation i